

„Problem je što svi žele da izgrade Gigafabriku, ali niko ne želi da kopa“

U okviru svog **zelenog mandata**, čini se da mnoge banke, posebno evropske, zaziru od rudarskih investicija. Nespretno, međutim, potrebni su nam bakar, litijum, retkozemni elementi itd iz rudarstva da bismo rasli kako bismo obezbedili sirovine za [energetski prelaz](#). „Oni ne žele rizik za reputaciju da budu uključeni u rudarske projekte“, rekao je moj izvor. Možete dobiti „zelene kredite“ za **Gigafactories**, ali ne i za drugu stranu lanca snabdevanja. I dok nestašica postane akutna, možda će biti teško za proizvodnju da uhvati korak sa potražnjom. Može potrajati i do 20 godina da se pronađe, istraži i dozvoli [rudnik bakra](#), za razliku od 2 godine za izgradnju Gigafabrike.

Isti osećaj koji isušuje investicije za rudarstvo takođe isušuje talente. Mladi ljudi ne žele da imaju veze sa rudarstvom, koje smatraju ekološki upitnim. Neki univerziteti u Australiji su jednostavno potpuno zatvorili svoj rudarski program zbog nedostatka upisa.

S jedne strane, ovo je duboko ironična ilustracija kako stvari mogu postati disfunkcionalne kada signalizaciju vrline stavimo ispred brige o poslu. S druge strane, takođe je tačno da [rudarska industrija](#) nije uvek bila najsavesnija i ekološki najosjetljivija. Ono što je potrebno je holistička ponovna evaluacija koja priznaje neophodnost iskopanih resursa za napajanje naše **zelene tehnologije** i nagrađuje industriju da izvuče te resurse uz najmanji pritisak na planetu.